

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalm. CXLII. Voce mea ad Dominum clamaui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

- 6 Labantur horum si in silicis latus,
Possint tamen quo sistere, iudices;
Audire per faustum precata
Dulcia dicta mea ac licebit.
- 7 Fissor vekat qui dificiens humi est,
Sic ad sepulchri os dissiliunt mea
- 8 Dispersa iam ossa IAS, at in te
Fixi oculos DOMINE hos benignum.
Te fido in vno, ne hanc animam sinas,
- 9 Oro, vacare, & me laquei manu
Serua, mihi quem praeligarunt
Funibus ac mala prauè agentum.
- 10 Suis ruent in rebus improbi,
Quæ quisque praua fraude tetenderit
Illæsus ipse at præteribo
Interea patkerque tutus.

PSALM. CXLII.

Voce mea ad Dominum clamaui.

IMPROBITATIS VINDICI
DEO DICAT.

- 1 Animaduersio Dauidis cum esset in spelunca, Oratio.
Carmen Dicolon Disirephon.
- I AM voce mea clamabo, supplicè voce
2 Implorare IAM mihi certum est.
- 3 Ante illum mea & effundam meditata; mihiq̄ue
Quanta sit anxietas referam ipsi.
- 4 Spiritus obruitur meus in me, semita nostra
Nota tibi est quando; & tamen isti,
Incedam quacunque via, mihi tendere opertum
Non cessant laqueumq̄ue dolumq̄ue.
- 5 Attentè ad dextram aspicias; mihi nemo repertus
Agnitor; effugiumq̄ue deest mi.
Sedulus huic animæ assertor, quæsitore & æquus;
Quisve satis præstet mihi nemo est.
- 6 IAS ad te clamaui, dixi, vt mihi constas
Viuorum in terra vnica pars tu?
- 7 Exhaustus nimium, miser ac, sum; intende meæ tu,
Quam supplex expono, querelæ.
Eripe me seuis à sectatoribus, ij nam
Mi valido mage robore præstant.
- 8 Hanc animam è clauetro profer; nomèq̄ue professam,
Deinde tuum & celebrare paratam.

Cum

Cum videantque vices in me & tua premia iusti, in
Me expedient nec tentque coronas.

PSALMVS CXLIII.

Domine exaudi orationem meam.

IVSTISSIMI IVDICII APPELLATIO.

Psalmus Davidis.

Carmen Monocolon.

Avditor I A S excipe o meam precem,
Meam querelam senti & auribus tene.
(Fidem tuam probabis) atque æquus mihi
Responsa redde iusta iustus arbiter.

- 2 Tuum seверо iure parce seruulum
Adire, iustum nemo namque lampada
Viuens probabit se vt ferat vultus tui.
- 3 Vitam sequutus hostis obtundit meam,
Humi refringens atra & in caligine
Sedere cogit me, velut quos abdidit
Tempus remotum per sepulchra conditos.
- 4 In me est mei vis obuoluta spiritus,
Stupet meo cor destitutum pectore:
- 5 Quondam dierum tempora vt colo memoro,
Opus tuumque verso & omne cogito;
Exemplum & efficacis istius manus
- 6 Contemplor omne: Pando tunc meas tibi
Manus, auensque te peto ex solo arido;
- 7 Et vsque dico; Redde mi precor cito
I A S referque, linquor ipse spiritus;
Vultus tuos ne prouidos mihi abdito:
Nam par sepultis ipse, si negas, ero.
- 8 Audire numen manè me iube tuum,
Numen benignum; fido quippe te vnico.
Iter, viamque quam sequutus ambulabo,
Ostende, auenti te ac volenti te, mihi.
- 9 I A S latere in te volo; me tu meis
Tegens latentem proteges ab hostibus.
- 10 Tibi probanda me doceto & exequi,
Meum colo nam te atque ducor **P R I N C I P E M**,
Tuo bono voloque duci spiritus;
Namque ille plano rite me ducet solo.
- 11 I A S probabis nomen, vt soles, tuum,
Vt me iubebis auctor ipse viuere;
Exempla iusta moris ac feres tui,